

בלק

הדלקת נרות	צאת השבת	רביעי תם
19:31	20:22	21:18
19:30	20:21	21:16
19:33	20:24	21:19
19:30	20:21	21:15

*לנוהגים 40 דקות: 19:11

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרב"ג עופר ארז שליט"א

'מעשה מן מלך וכן שפחה שנתחלפו' כלם מחכים לניגון

בשבע שנים שחלפו בסוף המעשה מן מלך וכן שפחה שנתחלפו, נזכיר בקצרה את סוף המעשה ובעזרת השם נתקדם. כמו שדיברנו המעשה הזה הוא למעשה המעשה של כל אדם יהודי, שיש בתוכו בן מלך ואנחנו באמת בן מלך שזה הנשמה הא-לוקית אבל בשביל הבחירה ובשביל העבודה, הקב"ה נתן לנו גם נפש בהמית וכל החיים אנחנו בעצם מבררים את הנשמה הא-לוקית מתוך הנפש הבהמית, פירוש הדבר להאיר ולהעצים בתוכנו את הנשמה הא-לוקית ולדחות את

הנפש הבהמית שזה מידות לא טובות ותאוות מיותרות וכו' מה טבעו ומהותו של הכיסא

בסוף הסיפור היה לבן מלך האמיתי משימה אחרונה שזה למעשה העבודה האחרונה שהוא היה צריך לעשות - הוא הגיע למדינה והוא היה צריך לתקן את שם המדינה, השם של המדינה המתוקן זה 'המדינה טיפשית והמלך חכם' וכמו שדיברנו זה מרמז על האמונה השלימה כי המדינה זה ענייני העולם והמלך זה מרמז על המלכות של הקב"ה, עיקר כוונת הדברים שהאמונה בתוכנו שלימה ואז אנחנו גם בדעת, גם במחשבה וגם בלב הרבה יותר מרגישים את מלכות השם הרבה יותר מאשר מלכויות של העולם הזה ועדיין יש הרבה עבודה בדבר הזה. העבודה האחרונה שהיתה לבן מלך האמיתי זה לדעת את 'סוד הכיסא', המלך שהיה לפני כמה דורות במדינה עשה כיסא ואף אחד לא הבין את טבעו ואת מהותו של הכיסא ומהו העניין של הכיסא, אמרו לו: אם אתה תבין ותדע לתקן את עניין הכיסא אז אתה תקבל את המלוכה ובאמת תחזיר את השם של המדינה לשם המתוקן שזה המדינה טיפשית והמלך חכם. כשהבן מלך האמיתי התחיל להסתכל על הכיסא הוא ראה שיש כמה חסרונות בכיסא, דבר ראשון הוא ראה שיש תבליט של חיות מעץ על הכיסא, ליד הכיסא היה

כל מה שהיצר הרע יכול לפעול, להטעות אותנו, לבלבל את כל העולם זה ארור כי אין גילוי שלם של מלכות של השם זה מה שמובא בספרים: הסתרת פנים והעלמה, כל זה למעשה נרמז בעניין הכיסא לכן שלמות כיסא הכבוד זה למעשה ימות המשיח זה גילוי שלם של מלכות הקב"ה.

שולחן ומנורה ומיטה והוא ראה שצריך לשנות קצת את הסדר של כל הפרטים האלה

השואנה שצריכה להיות למעלה חסרה - הבן מלך האמיתי ראה את עומקם של הדברים והוא ראה שצריך להזיז קצת את החיות, את המיטה, את השולחן ואת המנורה, זה פעולה אחת. דבר נוסף מהכיסא יוצאים דרכים והדרכים חצובות בקי, בחומה ובארץ ואף אחד לא יודע מה מהות הדרכים האלה ואי אפשר גם ללכת בדרכים האלה כי אם אדם הולך בדרכים האלה אז אחרי כמה זמן יש שם כל-מיני חיות טורפות וכל החיות האלה הם מזהב ואם אדם מתקרב לחיות האלה אז הם טורפים אותו, אז מה המהות של הדרכים והחיות האלה אף אחד לא הבין את זה אבל הפרט החשוב ביותר שהוא התבונן על הכיסא הוא ראה שיש שושנה שצריכה להיות למעלה במקום הכי גבוה בכיסא ועכשיו היא חסרה

יד על כס-יה מלחמה להשם

לאחר מכן הבן מלך האמיתי אמר לבן שפחה: עכשיו אני יודע שאני באמת בן מלך ואתה בן שפחה - בכל הפרטים האלה רבינו למעשה מרמז על תורות ויסודות וחוכמות מאוד-מאוד עמוקות בכל פרט ופרט שצינו, התחלנו קצת להתבונן בעניין השושנה, נחזור על זה ונמשיך. כל פרט ופרט בעצם כולל עניינים מאוד עמוקים שכוללים את כל העבודה של עמ"י הן בכלליות והן בפרטיות הן בכלליות הדורות, למעשה העבודה שלנו זה לתקן את הכיסא הזה וכל פרט בתיקון הכיסא שצינו עכשיו הכל זה למעשה יסודות מאוד גדולים. נתחיל לראות מה רבינו מרמז בזה - דבר ראשון כמובן שעניין הכיסא מרמז על מה שכתוב 'כי יד על כס-יה מלחמה להשם בעצמך מדר דר' ואין הכיסא שלם כמו שחז"ל אומרים, הקב"ה נשבע שעד שלא יהיה הכיסא שלם יש לו מלחמה בעצמך - הכיסא שבסיפור והכיסא שבתורה ובחז"ל זה אותו כיסא - מה המשמעות בעצם של כיסא הכבוד שהוא עדיין לא שלם? הכיסא מרמז על סדר ההתגלות וההנהגה של הקב"ה בכל הבריאה כולה לכן כיסא הכבוד נמצא במקום מאוד-מאוד גבוה בבריאה, גם אצל המלאכים יש עולמות וכיסא הכבוד נמצא בעולם העליון ביותר ומשמעות הדבר בעצם שכל ההנהגה וכל

המלכות של הקב"ה היא מתגלית בסוד תיקון הכיסא, ברגע שהמלכות של הקב"ה שלימה אז אין אפשרות ליצה"ר לעשות שום דבר וזה השחיטה שלו וזה הביטול שלו ישחטו אותו כי אין לו כבר מה לעשות פה כל מה שהיצר הרע יכול לפעול, להטעות אותנו, לבלבל אותנו ולבלבל את כל העולם זה ארור כי אין גילוי שלם של מלכות של השם זה מה שמובא בספרים: הסתרת פנים והעלמה, כל זה למעשה נרמז בעניין הכיסא לכן שלמות כיסא הכבוד זה למעשה ימות המשיח זה גילוי שלם של מלכות הקב"ה. בימות המשיח אין אפשרות ליצה"ר לפתות מישהו לעשות עבירה. כתוב בגמרא שישחטו אותו כי אין לו כבר מה לעשות במציאות, הוא כבר לא יכול להטעות, לכן כתוב במדרש שבאלף השביעית אדם יבוא לקטוף תאנה בשבת והוא יראה אור רוחני מעל לתאנה: 'אסור לקטוף אותי בשבת'..

העלון מוקדש להצלחת כוחות הביטחון והחיילים היקרים שלנו,

ולרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים ולחזרה

של כל החטופים, השבויים והנעדרים במהרה בבריאות הגוף והנפש.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנופלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם !

בעזרת השם, רק ביחד נוצח !!!

כל עבודתנו זה בעצם לתקן את השושנה

במות המשיח כל הבריאה למעשה תגלה את המלכות של הקב"ה וזה המושג הכיסא השלם, כל מה שדיברנו בעניין הכיסא זה מרמז מהם הדרכים ומה העבודה שלנו כדי לתקן את הכיסא, הנקודה היסודית ביותר זה עניין השושנה, התחלנו לדבר על זה בשבוע שעבר, רק נזכיר איפה זה מובא, הזוהר הקדוש מתחיל בספר בראשית אבל יש הקדמה לזוהר גם מפי רשב"י ותלמידיו ולמעשה המשפט הראשון בהקדמת הזוהר זה סוד השושנה, שם הזוהר הקדוש אומר שלשושנה יש חמש עלים ירוקים ושלוש-עשרה עלים אדומים, הזוהר מגלה סודות בעניין העלים, זה מרמז על עניינים רוחניים מאוד גבוהים - הזוהר הקדוש אומר שכל עבודתנו זה בעצם לתקן את השושנה, על סמך הזוהר הזה תיקנו בלשם יחוד שלפני התהלים 'ולהכרית כל החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה' זה אותה שושנה שרבינו מדבר פה

כל אחד בעצם מאתנו כלול מכל העולמות

עיקר עבודתנו בעולם זה לתקן את עניין השושנה, צריך להבין קצת הלכה למעשה למה מרמז עניין השושנה, יש יסוד מאוד גדול שהרבה מהצדיקים והמקובלים הגדולים מלמדים אותנו את היסוד הזה, כל מה שכתוב בעולמות הרוחניים עד שורש כל העולמות זה מתחילת המדרגות ועד סוף המדרגות, הכל למעשה מצטייר בתוך האדם עצמו, לכן כתוב בספר היצירה שהקב"ה ברא את העולם בשלוש מושגים

שנקראים עולם, שנה ונפש - כל מה שיש בעולמות וכל מה שיש בזמן הכל זה בנפש האדם, כל אחד מאתנו למעשה כלול מכל העולמות, מכל הבחינות ומכל המדרגות. השושנה מרמזת על מציאות ומהות בנפש האדם, שזה למעשה קיים בנו מבריאת העולם וככה הקב"ה ברא אותנו. בשבוע שעבר התחלנו לדבר על זה שהשושנה מרמזת על היסוד הזה שכולנו נבראנו חסרים, כל אחד בעולם הזה הוא חסר ואנחנו לעולם נחפש איך להשלים את החיסרון הזה, אין לנו בחירה לא להשלים את החיסרון, אנו מוכרחים בחיפוש השלמת החיסרון

הכותרת של כל זה: 'תענוג'

החיסרון שחסר לנו זה למעשה חיות, שמחה, אושר, מונחת הנפש, שלוות הנפש והכותרת של כל זה היא 'תענוג' - אומר הרמח"ל בתחילת הספר 'מסילת ישרים': לא נברא האדם אלא להתענג... ז"א שלמעשה אנחנו מוכרחים בתענוג הזה. מעצם הבריאה שלנו אנחנו מוכרחים בחיפוש התענוג אבל מכיוון שהקב"ה רוצה שתהיה עבודה שנעבוד אותו מתוך קושי ומתוך מסירות נפש לכן הקב"ה נטע וזרע בעולם ניצוצות של תענוג שזה לעומת זה עשה א-לקים, יש את התענוג שבא מצד הקדושה שאנחנו יכולים להתחבר אליו על-ידי התורה, על-ידי מצוות, על-ידי מעשים טובים,

תפילה, התבודדות וההתקשרות עם הצדיקים שמגלים לנו את העצות ואת הדרכים איך מתחברים עם התענוג של הקב"ה אל בשביל הבחירה יש גם תענוגים אחרים שזרועים בעולם הזה שזה עוגות קצפת, שניצלים, קצת כסף וכו'

התענוגים של העולם הזה מזומנים לנו...

העבודה שלנו והרבה פעמים גם צריך בחינה של מסירות נפש, זה לדעת איזה בחינה אנחנו בוחרים ומשתדלים להתחבר, האם אנחנו משתדלים להתחבר עם התענוגים שבאים מצד הקדושה או עם התענוגים שבאים מצד העולם הזה, כמובן שיש אין-סוף הבדלים בין התענוג של הקדושה לבין התענוג של הצד האחר ואין כמובן שום ערך והשוואה, התענוג של להיות עם הקב"ה זה פי אין-סוף מכל תענוגי העולם הזה, אבל בשביל הבחירה קשה יותר להתחבר עם התענוגים של הקב"ה ועם האור הא-לוקי, לעומת זה התענוגים של העולם הזה מזומנים לנו, בפרט בעקבתא דמשיחא יש שווקים והיצה"ר פותח כל יום את היריד שלו עם הרבה דוכנים והרבה פעמים יש מבצעים אפילו בחנים, רק תבוא ותיקח, לכן זה יוצר את המציאות של המלחמה..

הרבה פעמים אדם עומד במצבים כאלה

מה שכתוב בחז"ל ואנחנו רואים את זה הרבה בספרים שהגלות הכי קשה זה הגלות שאנחנו נמצאים בה, העקבתא דמשיחא, עיקר הכוונה במושג של העקביים זה שהשושנה יורדת למקום הכי נמוך שהיא הייתה אי-פעם לכן היום עיקר הגלות היא לא מחוצה לנו אלא היא גלות יותר קשה היא נמצאת בתוכנו ובתוך הנפש של האדם

הרבה פעמים אדם עובר כל מיני מצבים כאלה שהוא רוצה להתחבר עם הקדושה ולכאורה לא נותנים לו, על כל פנים יש קשיים גדולים מאוד, למעשה זה הניסיון של העקבתא דמשיחא. השושנה שזה הצורך הפנימי שלנו לקבל תענוג נמצאת בתוך גלות לכן אנחנו עוברים כ"כ הרבה קשיים וכ"כ הרבה ניסיונות והתמודדויות במקום הזה אבל רבינו אמר יסוד: מתכלית הירידה לתכלית העלייה, יש לזה כמה פירושים, אחד הפירושים זה שמה שרבינו אמר שנשמות ישראל יורדים אם זה בכלליות הדור ואם זה בפרטיות אצל כל אחד, יורדים למטה-למטה מצד השושנה שנמצאת למטה לניסיונות, לקשיים ולהתמודדויות מאוד קשות וצריך לדעת בזה יסוד מאוד גדול: אם אדם זוכה אז ככל שאדם יורד יותר למטה ככה הוא יכול לעלות יותר למעלה..

זה מתחיל ממינוס 1,000,000

אם אנחנו נגיד את זה במשל מתמטי אז אם אדם ירד למינוס אלף אז עכשיו הוא יכול לעלות לפלוס אלף, בדור שלנו זה מתחיל ממינוס מיליון והלאה - צריך לדעת שאדרבה, אנחנו יכולים לעלות למקום מאוד-מאוד גבוה, כי עומק הירידה היא סיבה לעלייה הכי גדולה. אמרנו שכל הנקודה של הירידה זה תיקון השושנה שנמצאת למטה כמו שאומר רבינו בסיפור, ז"א שהתענוג והמשיכה של התענוג נמצאת למטה.

בעומק זה לראות כמה היצה"ר שיקר לנו

למעשה המהלך של הדרך של העולם הזה שבהתחלה היצר הרע מפתה את האדם, בדור שלנו אנחנו רואים את זה ולא צריך הרבה להרחיב בזה כי זה בגלוי בכל רגע ורגע מפתים את האדם לרדת למטה, ברגע שאדם מתפתה אז באיזשהו מקום האדם האמין שיש משהו במקום הזה לכן הוא הלך למקום הזה, הנקודה של התשובה בעומק זה לראות כמה היצה"ר שיקר אותנו ורימה אותנו. באמת חייב להיות ניצוץ של תענוג אבל ככל שאדם יותר זוכה להתבונן ולהכנס בעומק התשובה הוא רואה יותר ויותר שבאמת שיקרו אותו ועבדו עליו, למעשה כמעט כל בעל תשובה בדור שלנו צריך להגיע למקום הזה ולראות: עד אותו רגע שהתחלתי לקבל את הניצוץ של התשובה, בעצם עבדו עליי, שיקרו אותי ורימו אותי - מי רימה? היצה"ר רימה אותנו, הוא הראה לנו כאילו יש בבריאה כל מיני גני-עדן, רק תגיע לשם. כל אחד מה שעבר והיה צריך לעבור, עכשיו בתשובה צריך לאט-לאט לזהות כמה היצה"ר שיקר אותנו..

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OFEREREZ.CO.IL

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רואי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ו ולע"נ החייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

2 אור הדעת | בלק

3

הגיבורים הגדולים בעמ"י היו מטבט דן זה באמת מנצח ופועל את כל הפעולות

יש עוד צד לראות את כל המהלך הזה, יש זוהר מעניין בסוף פרשת בלק שם הזוהר אומר שלמעשה הגיבורים הגדולים ביותר בעמ"י במשך כל הדורות היו מטבט דן, זה מתחיל קודם כל בחושים בן דן שידוע שהוא הרג את עשיו ובתורה כתוב חושים בלי האות ואו, לכן מביאים בשם הזוהר שחושים זה אותיות משיח (חשים-משיח), מכאן יש רמז שיש משיח בן דן. מי זה המשיח בן דן? זה למעשה כל הגבורות בעמ"י, הזוהר אומר שכשיתעורר שריה שר צבא של דן נחכה למשיח, הוא ילחם את כל המלחמות. שר צבאו של משיח בן יוסף יהי משיח בן דן. מובא שכמה פעמים בהיסטוריה ראינו את גבורת דן, אחד זה בחושים בן דן, לאחר מכן יש את צליה שהרג את בלעם בן בעור, השלישי זה אחד הגיבורים הגדולים ביותר של דוד המלך עירא היאירי כתוב בזוהר הקדוש שכל גבורת דוד היתה מכוח עירא היאירי. אנחנו מקווים שהרביעי כבר נמצא איתנו, זה שריה משבט דן הוא ילחם את כל המלחמות של משיח

זה אפילו לא ניצוץ אחד חלקי מיליארד

דווקא השבט שירד הכי נמוך לברור הנוקבא דתהומא רבא דווקא משם יוצאים הגיבורים הכי גדולים, ממש מתכלית הירידה לתכלית העלייה, זה העניין של להעלות את השושנה. אחד הדברים שהכי קל לדבר עליהם והכי קשה לבצע אותם זה איך להעלות את התענוגים מלמטה בכיסא למעלה בכיסא, ז"א איך אנחנו נתחבר שבאמת כל התענוגים יהיו התענוגים שבקדושה? יש בזה כמה יסודות אבל הדבר הראשון זה קודם כל עוד לפני שאנחנו עושים עבודה של השבה אל הלב, קודם כל בידיעה אנחנו צריכים לדעת וכל הזמן לחזק אותנו בנקודה הזאת שבוודאי עם הקב"ה פי אין-סוף יותר טוב מאשר עם כוחות הטומאה, אם ניקח את כל הטומאה שבעולם ואת כל התענוגים שיש ונמצא אותם לחמש דקות זה לא אפילו ניצוץ אחד חלקי מיליארד בנועם ובתענוג של להיות עם הקב"ה - קודם כל צריך לדעת את זה...

מילין דולר בעובר וטב ומרצדס ספורט

כל יום אדם צריך להגיד לעצמו: יותר טוב להיות עם הקב"ה מאשר להיות עם כל כוחות היצה"ר עם כל הפיתויים של היצה"ר. מדוע ההתבוננות הזאת חשובה? מכיוון שהיצה"ר בא ואומר לנו תורות שלמות ותאוריות ויסודות וכן הלאה, הוא מנסה לשכנע אותנו ללא הרף שיש לו תענוגים יותר משל הקב"ה, הוא טוען את זה ולא תמיד אנחנו מצליחים לדחות אותו, לפעמים אנחנו מאמינים לו. לפעמים אנחנו באמת חושבים שיש לו איזה משהו עליון לתת לנו, הוא מפתה אותנו לכן קודם כל עוד לפני ההשבה אל הלב אנחנו צריכים עבודה שכלית לדעת שבאמת לאמיתה יותר טוב פי אין-סוף להיות עם הקב"ה, כל יום להזכיר לנו את הנקודה הזאת, להכין כלים לכל המתקפות שלו, הוא יגיד לנו: תשמע, אתה חושב שמיליון דולר בעובר ושב זה חיסרון, אם תיסע עם מרצדס ספורט זה סתירה בכלל לאמונה? צריך לדעת שיש 'בני יששכר' נורא ואיום שאומר: ראיתי הרבה בני עלייה שהתחילו לקבל ממון והפסידו את כל מדרגתם - אז הנקודה הזאת היא שבכל מקום הוא מפתה אותנו ואנחנו כל הזמן צריכים לזכור שאנחנו לא רוצים את התאוות ואת הכבוד של העולם

לעזרה בחזקת התורה והקדושה: 0525-39-59-65

היצר רוצה את העצבות יותר מהעבירות

הנקודה שלנו כנגד היצה"ר שלא מתייחס את הדיבור עם הקב"ה, להרבות בדיבורים עם הקב"ה. כל הזמן לגלות לפני הקב"ה: אני לא רוצה את זה, תעזור לי, אני בן מלך והמקום שלי זה ארמון המלוכה ולא להסתובב בכל מיני ביבי-שופכין, אני לא רוצה להיות במקום הזה. מי יודע מה עובר על האדם חלילה אבל אפילו אם לוקחים את האדם מאיזה בחינה, משם תדבר עם הקב"ה, לא להתבייש, אם כבר קרה מקרה אז תהפוך את זה להתבודדות. באמת בעומק הדבר רבינו אומר שהיצה"ר יותר מאשר הוא רוצה את העבירות הוא רוצה את העצבות שבאה אחרי העבירות. עצבות זה פירוד, הוא רוצה להפריד אותנו מהקב"ה. העבירות זה הרחקה א' והעצבות זה הרחקה ב' והמטרה זה ג' - פירוד מהקב"ה. אם אנחנו לא יודעים את העצות של רבינו אז אנחנו ממש מגיעים לריחוק מהקב"ה, היצר הרע יפריד אותנו...

כל פעם שתטריד אותי אני מלשין עליך!

היצה"ר יעמיד אותנו בכמה ניסיונות ויכניס בנו דיכאונות עמוקים, מעבירות הרבה יותר קל לצאת אח"כ מאשר מהדיכאונות לכן הדיכאונות זה חיות אצלו הרבה יותר גדולה. צריך לעשות כלל וחוק בחיים, להגיד ליצה"ר: כל פעם שאתה תבוא ותטריד אותי ולא משנה באיזה בחינה, אני מדבר עם הקב"ה, אני מלשין עליך להקב"ה, אני מספר לו מה אתה עושה לי. תגיד לו: כמה שתטריד אותי יותר אתה הולך להפוך אותי להיות החסיד ברסלב והצדיק הכי גדול בדור, כי כל פעם שתבוא להטריד אותי אני אלך עוד יותר להקב"ה, אני לא אתייאש משום מצב מלכת ולדבר עם הקב"ה. אם אדם יקבע את זה בלב וזה יהיה אצלו כיתד בל ימוט: לא משנה מה יקרה אני תמיד ירוץ לדבר ולספר את זה הקב"ה, בשלב מסוים היצה"ר יגיד: לא שווה לי לבוא ולהטריד את האדם הזה. צריך לדעת שבסופו של דבר גם אם אדם עובר מה שעובר הכוח של הדיבור עם השם זה ניצח.

פינת ההתחדשות

הטוב שבפנימיות שלנו, זו לא מחאה דמיונית, אלא שבעמק הפנימיות שלנו אנחנו באמת לא יכולים לסבל את הפעס, והוא מגיע רק מהחיצוניות שלנו, שהיא כמו קלפה על הנשמה. ובכל פעם כשאנחנו אומרים את המחאה או את הרצון האמיתי, אנחנו מעוררים את הנשמה, והיא, שפלה אור קדוש, מיד שולחת קרן אור ממנה אלינו. האור הזה שמגיע ומאיר בנו, מוציא ודוחה מעט ממתת הפעס שבתוכנו. הוא בוקע חריץ דק בקלפה, ואם שוב חזרנו וכעסנו, זה באמת הגיוני, כי הרי עדין נשארה קלפה עבה, אך עדין המחאה פעלה. וכל יום זה עוזר ומסלק עוד מעט מן המדה הזאת.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר אור שליט"א)

הזה, לא רוצה את התאוה, אני רוצה להיות צדיק גמור נקי לגמרי". ובמשך היום נשוב ונתחזק ונגיד: "אבא, תרחם עלי, תוציא אותי לגמרי ממתת הפעס, אני לא רוצה את זה, אני רוצה להיות אדם אחר, בעצם אני רוצה להיות רק טוב".

אומר רבי נתן דבר מפלא: "מי שיהיה חזק ועקשן ברצונות הטובים ובמחאה כנגד היצר הרע, ויוציא מפיו את הדבורים האלה - שום נזק לא יקרה לו מהנפילה, שום נזק לא יהיה לו בנפשו". וזה פלא גדול, שכל הדבור הוא הגנה וחומה, ואם מתמידים בו הוא פועל את כל הפעלה. ונסביר איך זה קורה:

שלב אחרי שלב מגיע אור מהנשמה שלנו, כל דבור של אמת מגיע ממקור

העצות בתקון המדות:

ב

רצונות ומחאה

האמנם אנחנו רואים הרבה פעמים במציאות שגם אחרי כל ההשתדליות וכל המאמצים שלנו עדין ישנם כשלונות, ובכדי לא לפל חלילה ליצר הרע שאומר: שלשים שנה אתה עובד על המדה הזאת, תראה איך שוב נפלת, תגיד לי, בינינו, יש לך סכמי?

לזה רבי נתן אומר בלקוטי הלכות, יש עצה שהיא מועילה מאד כנגד כל המדות הרעות, והיא שאם האדם יהיה חזק ברצונות ומחאה, דהיינו שכל פעם שיפל מיד גיד: "אבא, תרחם עלי, אני לא רוצה את הפעס

מוקדש לע"נ אביו מורי בן מלכה הי"ו
ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה